

ऐतिहासिक पत्रस्तम्भ

नरसिंहसाहिले लेख्याको चिठि विजिनिसउत्तार— ——

उप्रान्त लखनीको र अंत जगाजगाको पादा सुन्धाको समाचार लेखि पठाउनु भनि मर्जि भयाको गजुदिलै दरनवाव अमिन् हुदा विलकुल अप्तियार आगामिरलाई तुल्याई नवावि दियाको थियो तेस्रै आसक्छौलानवाव का पालादेखि बढोको पुरानु राष्याको जो दौलथ थियो त्यो र केहिपछिको समेत गरि भारि माल असवाव आप्ना बायम-गरि केही आफु छेउ रायो केहि अंत सान्धो भन्या एस-वातको घल स हुन जादा नवाव गजुदिहैदरकि बेगमनेर. एसको छोरा नवाव नसरदहैदरले सल्लाह गरि पुरानु अविदेखि राष्याको दौलथ एसले विछुत पान्धो हाम्रा कायममा पनि रहन्या भएन अब र एस्को बदला पिर्जाहिकिमलाई अप्तियार गरि राष्याहो भनि टहराई फक्तिवादवाट छिकाई आग्मिरको बदला मुक्त्यार तुल्याया आगामिर भन्या उसै वष्टमा लषनीबा वरन्या वडा साहेव संगगै वस्यो र यो त हाम्रो मानिस हो एसले निमकहरामि-गरि आयाको छ ! हाम्रो मानिस देउ भनि वडि बेगम नवोफवाट मिर्जा हकिमलाई उसै वडासाहेव छेउ आगामीरलाई लिन पठाउदा आफूले गन्याका कारोबारको फारक लियाको मोहोर देखाउदा फारकत भयाको थिएन। कसले फारक गरिदियाको हो भनी सोध्दा निदान मोहोरको छाप राष्यामा मानिस संग मिलि आर्फले गन्याको टह्यो तपनि लषनीबाट भागी हामी छेउ फक्तिवाद गयाको यिइस तेस्तै गरि पनि यो हामी छेउ आयो भनि वडासाहेवले भन्दा यस को र तेस्को घेरै फरकछ ! आगा-

मीर त हाम्रो पनि गुलाम हो भन्दा आगामिरको जिउ मात्रै सौपन लाय्यो अरु असवाव कविला आफु छेउ राष्यो तेस वष्टमा स हबले आफ्ना असपासका पलटन नाई नजिक राखि सावधान भयो नवावले पनि दौजत असबाव र आपनु गुलाम समेत लिउला आफनु गुलाम असवाव पाइयेन भन्या जगापनि हाम्रो ठहरिएन भनि आगामिरलाई लियेन वलले लिनसकेन असवावकविलाकार्थ दिन्या होकि भनि— सदर कौशलमा साधीला र जो हुकुम आउला सो बाम गरीबा भनि लजनीको वडासाहेवले जवावदिया भित्र— संच आगामीरलाई असवावसमेत कानपुर पठ इदियो वडोलाउ गवरनल र सदर अमिन २ जना कानपुर गयाछन्. नवाव नसरदहैदर पनि कानपुर साडेबानसंग मिलाप गर्न गय-का छन् । आग मिरका कुरा पनि ताहि हुन्दैन जंगीलाठ-पनि आहावाट साजविहानमा पश्चिमतरफ ज.न्छ. लाठ-गवरनल पनि पश्चिमै तरफ जान्छ लाठगवरनल पनि प-श्चिमै जान्छन् जो सदर अमिन थियातिर फक्ति आही । माझस्ता गरि आउछन् । कलकत्ता टाढा पन्यो पनि धान-फियाद गर्न्या कौशलको जगा आहि ठहर्छ भनि भन्छन् । अगामीरका निवित २ थरका मनमा कसरै जस्तो छ क्या हुन्छ पछि पायाको घवर लि विन्ति गरौला माघशुदि २ रोज १ शुभम्— — — — —

अर्ज

उप्रान्त साहेव मनिराम पाठक भन्या आजकाल अल्मोडाबाट नैनताल जान तयार भयाका थिया भाइलाई

लाहूर पठायाको छ म पनी डाँहाँ आयाका काममा लागिरह्याकै छु भन्या कुरा गँया छन् साहेब पश्चिम तरफको षब्द अवर भन्या आजकाल अक्वर थां सित अंग्रेजहरूको तरकार भैरहेछ राजे गुलात्र सि परी आफ्ना फौज समेत पिशौरका नगिचमा छन् लाहूरमा बारिज भयाका सिष सिपाहीहरू पनी कोहि पहिले राजे गुलात्र सिसित जंदुमा गइ भर्ति भयाथ्या पछि अरू सिषहरू अक्वरषांसित गइ कसं करार गरि भर्ति भयाका छन् जड्को मन्मुखा पनि गरि राष्या छन् भन्या कुरो सुनिन्छ हाल एतिकै सुनीयाको छ पिछ जो सुनियेला सो षब्दलेषि चहाइ पठाउन्या काम गरैला ज्यादा काहां तक् लेषि विन्ति गरै साहेब सर्वज्ञ विचेक सागर हुनुइन्छ विज्ञवयेव्वलमति विस्तरेण मिति ज्येष्ठ वदि १४ रोज ५ शुभम्

सदा शुभचिन्तक गरीप ब्राह्मण काशीदन पंडित-
को चतुर्वेदोक्त शुभाशीर्वाद सहस्रकोटि— — —

वलिराम परेलु हरिदत्त औरका जमानि लघ्याको— —

श्रावन लाग्न्या संकांतिमा डाँहाबाट गया थ्युं गयाको १५ दिनमा वरेलि पुग्युं वरेलिदेषि ३ दिनमा मुरादावाद पुग्युं मुरादावाददेषि ८ दिनमा दिल्ली पुग्युं जमुनाको किनारा मशिद भन्याको जगामा डंरा गँयुं १ रात दस दिल्लि देषि ७ दिनमा हासि भन्याको जगामा पुग्युं वाहां फेरंगिको छाउनि रहेछ ठुलो सिकंदर भन्याको २ फरीजंसाहेब १ कर्नेल १ चार साहेब छन् भन्या पलट भन्या रजवं १ कालोपलट १ रहेछ छाउनिमा राष्याको तोप ११ थियो गारद वस्याको जगादेषि भीत्र तोप कति थीयो यो जानि भित्र जान दियन वाहेदेषि येक दीनमा हसोर पुग्युं वाहा उकिन साहेब ७ तोप येक पलट लीवस्याको रहेछ हमोर देषि २ दीन्मा फत्तेवाज भन्या जाटको मुनुक रहेछ सो जगा अंगरेजको अमल भयाको पाच वर्ष भयेछ कालापलट २ तोप ७ लि हालन साहेब भन्याको वाहा वस्याको रहेछ अंगरेजको अमल वाहीसम्म रहेछ कठेवाजदेषि ७ दिन्मा मिरापुर भन्याको जगा भर्ति-सिजाट राजा रहेछ वाहाँ पुग्या राजाको दर्वार भन्या राम

सहर भन्याको मीरापुरदेषी दविन २ कोसमा रहेछ यो राजा कत्रो छ भनि सोद्वा २ लाषको मुलुक छ भनि वनिज्ञा वजारीले भंथा मीरापुरदेषी सात कोस गै सतरुद्वाको बैरातिघाट तन्युं वाहादेषी भावलपुरको अमल लाग्दो रहेछ सतरुद्वादेषी वकान सहरको वाटो गरी ३ दिनमा व्यास गंगामा पुर्युं जलंवर घाट तरी कृष्णगढ भन्याको सहर रहेछ सो वाटो गरी ४ दीन्मा भावलपुरमा पुर्युं श्रीमत्तर्षीनशाव रहेछ जातको ज्वलाहा हो भदा रह्या-छन् उसका सिपाहि मुसलवान सावार हजार २ रहेछ फेरंगिको भन्या वाहा कोहि गयाको रहेनछ देवान आमद लिषाँको भतिजा वकिल भै दिल्लिमा अंगरेजछेउ गयाको छ भंथा सिषसित येस्का करतो छ भनि सोद्वा भावलपुर मुलतानका विचमा सुलतान भन्याको सानु जगा मुसलवान राजा वयाको जगाथीयो मुलतान लियाको दोश्रो सालमा रणजीतसिले मुलतान पनि लियोथ्यो येस पाला गयाको जेतमा रणजीतसिले मोतिर्सि साहेवर्सि २ सर्दार २ पलट पठाई मुलतानको जीतपुरमा आई नवाप श्री-मत्पा छेउ हामिलाई मांद्वस् भन्या साल वंदी कवोल गर माँदिन भंद्वस् भन्या लडाइ गर्न तयार हो हामि पनि चढि आउंद्वौ भनि सकति गरी यो कुरा गर्दा भावल पुग्याले आपनु देवान आमदलिषालाइ पठाई साल वसाल १३।१३ हजारदिनु भन्या कवोल गर्दा साहेवर्सि मोतिर्सिले जितपुरमा छाउनि मात्र राष्य आफु फिरी लाहोर गया भनि वजारी व नयाले भंथा नवापका सिपाही सवार लंग सोद्वा हामीले पैसाकाहा कवोल्याको छ भनि सिषलाई गाली गर्द्या तेस षट्किंचो छोरा वडान्वाप राजा जो रह्याछन् डरसिषको मांदा रह्याछन् पेट्ले भन्या फेरंग आया वडिया हुदोहो भनि सर्वे काम नमा रहेछ भावलपुरबाट फिर्दा जौतावाटो गयाथ्युं सोहि वाटो फिन्यु किल्लागढमा आउदा आजकाल रणजीतसि काहा छ भनि सोद्वा निग-लदोमदोमा— — — श्रीजवालाजीको दर्सन गर्न गशको वाहि छ किन्याटो छैन जगा जगाको कुहुवा वाहीक भारी फौज आजकाल लाहोरमा छ भंथा फत्तेवाज हासि-मा हामि आई पुग्दा जगा जगामा षवर सोध्दा अंगरेजको तोप वारूद गोलि असवाव आजकाल लुध्यानामा जान लाग्यो भनि भंथा मेरट्मा आईपुग्दा पलट भन्या आक गया-

का छन्न जगा जगामा नया पलटन्को पनि भर्ति हुन लागी रहछ लाहोरमा चढाई हुच भनि सबै येहि बोलि गर्नन् - - - - -

लाहौरकी षवरसे सालमहुवा ॥ दीवान
दीनानाथवास्ते लावने । दिवान मूल राजनाजूम
मूलतानके । लाहोर से रवाना हुवे ॥ दीवान मूलराजने ।
सकार अंगरेजीको पृथिव्यनाह अपनी समझकर । सकार
अंगरेजीका निविता मंगवा लियाहै । जब आवने लाहौरमे
इकरार किया है । मिस्तर हडवरडसाहब लाहौरमे
दाखिल हुवे । मेजर मिगरेगिरसाहब अमृतसरको रवाना
हुवे और लेफ्टनेंट सिलमिस साहब काँगड़को और एक
साहब जालन्धरको रवाना हुवे । अंगरेजी अषवारसे
मालूम हुवा । कश्मीरमे कुछ फसाद हुवा सूरत पे हैके
तमाम रथ्यतने हाकम कश्मीरसे नुतकिक होकर महाराज
गुलाबसिंह को सिपाहास्ते दषल कर्नेकश्मीरके पहाँचोथी
सिपाह मजकूरको दषल नहीं किया । तरफनसे मुकावला
हुवा कुछ आदभी तर्कनके मारे गए । तमाम रहने वाले
कश्मीरके राजा गुलाबसिंहको हक्मतको नहीं मंजूर कर्ते हैं
षवर हैके वास्ते दषल दिलवाने महाराज गुलाबसिंहको
सिपाह अंगरेजी कश्मीरको जावेगी ।। जालन्धरकी चिठि-
यों से मालूम हुवा मौसम जाडेमे जोके सिपाह अंगरेजी
सतलुजके उसरफहै बदली जावेगी ।। और येह भी सुना
जाताहैके 'जालन्धरमे बदस्तूर छावनी रहेगी' और लाहौर
से फौज अंगरेजीको विलकुल उठालिया जायगा ।। और
राजा लाहौरेका । दिल्लीमें कैम्युन्यद है षवर मषलसीको
सुनी जाती है ।। दिल्लीके बडे साहवकी तरफसे माफिक
हुक्म सदरके । विल १५ हजारचौधसौ रूपैका वतरीक
इनामके । नवाव इक्करवालेकी सिपाहके वास्ते भेजा
गया । हुक्महेके । जोसिपाह इक्करकी विच मुहिम्म लाहौ-
रके कार सर्कारीमे शामिल हुईथी । येह रूपगा उस सिपाह-
को मिलेगा ।। लाहौरकी षवरसे मालूम हुवा । जो सिपाह
सिष्प लंग लडाइ से भगे हुवे थे । शर्मिन्दा होकर अपनी
तनध्वाह लेनेके वास्ते । लाहौरमे आरा ।। वूजिव तज-
वीज सहब हजंट वहादुरके ९७ हजार रूपैकी जागीर
दब बश्मीरा सिहके लवाहकोंको और ६ हजार रूपैकी

जागीर कंवर पेशौरा सिहके वास्ते तजवीज हुई ।। राजा
लालसिंहने राजा भिक्षरवालेका वरावजजागीरके ५ सो-
रूपै दर्माहामुकरिर किया राजा लालसिंहने हुक्म दिया-
के । मकान सादावगैरे । वरावज ९ हजार रूपैके कंवर
कश्मीरसिहके लवाहकोंको दिये जावें । राजा लालसिंहने
भाफिक हुक्मरानीसाहबके १ लाखरूपै सालकी जागीर
वास्ते सर्दार हीर तिह भई रानी साहबके बास षर्चमें
और सिपाह षर्चमें मुकरि रहुई ।। वृषशीघ्र नरायण
तिहको वास्ते षर्च सिपाहके । १२ हजार रूपैकी जागीर-
मरहेमत हुई ।। सुना जाताहै । पलटन् गोरोंकी और तिल-
गों की वर्गेरे फौज अंगरेजी मंवर्से वरस्ते दर्या सतलुजके
आती है उथा वेके जिलेमे लामकौजका वाधा जायगा ।।
लषनद्रीष्वरमे मालूम हुवा नव व हमदाढ हुसैन षाव-
जीरने २२ लाष रूपगा 'आमदनी मुलका' षजानेशाही-
मे दाखिल किया ।। मालूम हुवा हुक्म गवरनर जनरल
वहादुरका अयाके एक पलटन छावनी दिल्लीसे और २
पलटन छावनी आगरेसे और ६ पलटन छावनी मेरठसे
र इन होकर जालन्धरमे पहोचेचुनाचे कुंचपलटनोंका तरफ
जालन्धर के सुनाजाताहै । शिपलेकी षवरसे मालूप हुवा
गवरनर जनरल वहादुर तरलुंदरषतेहैके शेषइमायुद्धीन
नाजम कश्मीर मुलाजिम सकार लाहौरके ने कश्मीरकी
फौजको और रैथ्यतको अपने मुतकिक कक्ष महाराज
महाराज गुलाबसिंहकी फौजको कश्मीरमे दषतनहीं दिया
इस वास्ते फौज अंगरेजी कश्मीरको भेजी जावे और
षर्च फौजका जोपडेगा सकार लाहौरमे लियाजायगा ।।
मालूप हुवा हुक्म वलायतना अपाके गवरनर वहादुर
मंसाहेवान्को सलके जिले हिन्दुस्तानपे वास्ते कथाम अप-
नेके मकान तजवीज करें ।। जैपरकी षवरसे मालूम हुवा
कर्नेल सदर लैन साहब हजट अजमेरकेने ठाकुर छलमन
तिह वेटे रावल वैरी सानकेको राज जैपुरके षारिज कक्ष
बंदवस्त रियासत जैपुरका रवत शिवर्स्थ वृषशी मुखा
लाल दीवान समेत राम ठाकुर लवाहन् वर्गरेध सर्दारोंके
स्पुर्द कक्ष साहब मौसूल अजमेरमे पहोचेथे चुके आपुसमे
सर्दारोंमें निकाक है इस वास्ते बंदोवस्तमे अप्तरी हाल
सुनकर साहबमदहने रावत शिवसिंहको अजमेरमे तलव
किया है ।। गवलियरकी षवरसे मष्म हुवा शेष फत्त

नामेने गोली तमके कीरामरावकाल कियाके उत्तर सरकरीशी वारषा लीगया। रामरावनज्जुकूर ने वावत हस्ती—जुरुमकेशेषफत्तूको फाँसी दिलवाकर मरवा डाजा ॥। रामरावकालकिया ॥। मुष्ट्यार भवालियरका उमस्मे ८० वरस्तुका है। दीमार लकुबेकी हुई डाकतर चेपसाहवडनका इलाज मालजा कर्ते हैं। इन्दौरकी घवरसे मालूम हुवा जो रूमहाराज हरीरावहुल करकी मरगई गौसमहण्डद थां वेगैरे नवाव सर्दार उस जिलेके। माफिक हुकुम साहवइजटवहादुरके कास्तेगुवरानने ॥। नजर दसहेरे के इन्दौरसे पहोंच आमरेकी घवरसे मालूम हुवा साहवशेशन् जज्ज आगरेके नेमुसम्मा अर्जी जुदीन नामे डाक अंगरेजीके कास्तिको के अकसर पुलन्दोमे से चोरी कर्के माल जिनस निकाल लेताथा हुकुम कैद ७ वरस पैरों में बेडी कार सड़कका दिया लाहौरकी घवरसे मालूम हुवा मिस्तर जान लारन्स साहव कमिश्वर वंजावकेने रानी साहव वान्डै महाराज दिलीपसिंह वहादुरकी बिदमतमें अरजकियाके हुकुम वलायतका येहैके लाहौरका वन्दोवस्त तुम अपनेशैरपर करो फौज अंगरेजीको उठलियाजायगा रानी साहव उज्जकर्त्ताहै फौज अंगरेजी के उठजान्से वेइन्तजामीरीया—सतकी है इसवास्ते फौजका उठजाना मुझे भंजूर नहीं है ॥।

अधी२

स्वस्तिश्री सर्वोपमा जोग्य सकलतुण गरिष्ठ राजभारोद्वार्णसामर्थ्यज्ञग्राही धर्मा औतारमर्जादा महोदधि श्री श्री वडाकाजी साहेव अम्वरतिहथागा श्री अर्जुन थागाजीको इति शिवदत्तरायकी आसिर्वाद वंचणि आपके पून्थ सै इहाँ कुसल है आपका कुसल सदा सर्वदा चाहिये किसने अनेक प्रानीका भला होय उप्रान्त पत्र आपकी भेदरत्नगीका पहुंचता अर्ति मालूम करी आगे आपने लेपा जो राजाको विष्ट लेखा है वकीलको वी १ घत भेजा है रजौरीके वकिलको जिस तरा होय उसतरा जलशी हमारे पास भेजना तुंमको राजा तथा मुसदि मेजने तो तुंमनै साथ लेके आवना तुंमको नहिं भेजें तो मातवर आदभी साथदेके वकिलको जलदि हमारे पास भेजना कर्के आपनै फरमाय भेजा ईस वातका विति अंसा जो वकिलको तो इन्होनै विदाही फर्नी ठहराया था फेर वकिलने यहवातें मेरे पास कही तद मैने आपको विति लेपाथा तिस्ते वकिलको अटका परणथा वातें यह काम की त्यादा हुवा है सौ आपनै

यादकरा तिस मानकशजा हो वीष्ट दिया वकिलको विष्ट दिया अर्जुन फर्ने वकिल आपके पत्रको भेजा है समहकि कत वकिल कि जवानी मालूम होगा मैनेवी विदा माना—या मेरे ताई राजा नै नै वी मुसदियों नैथि कहा जा भंडिसै भले आदमी तोवी बुल य भेजते हैं कुलकोवीष्ट भेजते हैं उहाँका प्रति उत्तर आपेक्षी तुम को भेजेंगे आपनै वी लेषाधा जो राजा तथा मुगदि तुमको अटकावै तो तुमनै ताहाँ वैठना मातवर वकिलके साथ भेजना तिस्ते मैने प्रस्थान द्वी भेजा द्वै वकिलके साथ छोराको चर्णके पास भेजा दिया है फागुको मेरो ताईंवी चर्णके पास बोलाप्र भेजीयेगा आगे और षवर अंसा जो भिंह अन्नसर है राजेवी सभ उहाँही है धूपसेन्दा कैद करलिया है देसांसि गुलेरमे भेजा है गुलेरके हरीपुरन्ही चौकि सिद्धीगुरुका यढ मैनो सिहका ठीना दायिन हुवा मानगढ रामगढके किले रारों नै जारा तक—रार जंसा कराया ईसपर रामगढ रामगढको मोत्रा लगावन्को कहते हैं यह किलेबी छुटही जानेहरीपुर सिद्धपुर लुडगये भूपति कैद हो गया तो मानगढ रामगढ नै वी किसतरा अटकना है मुलेरका काम तो होगया तिस्ते सोहरायहवो है जोनपूरसे तारागढ रिनू मणिते हैं घमंडाझा सबाल सै राजपुर मागने हैं गुलेर सरारा अमल हुवै पीछे संसार चंदको चौकि लग्यार भंडिका वैरावैरकोटका लेषन देके सर्फराज कर्के भेजना कर्क सिहनै कहि २ घाहै तिस्ते देविये गुलेर अमल कर्क संसार चंदको सर्फराज कर्क भेजता है की उसको भिं उहीछीरषमा है फौज कटोचो की सभुनदौननै कठिअवा कर्ति है जोको टल हडपरहगामे को कट्ठे है कोइकहते हैं जो गुलेर दवावके वास्ते कठ्ठे हुवै है कोईकहते हैं जो जस्ताका राजपुरा तिहको हुटाप देना इस वास्ते कठेठुगै है काईकहते हैं जो मंडि—

स्वास्ति श्री गिरीराज चक्रचूडमणिनरनायाणे त्यादिविविधविलदावली विराजामान मानोव्वत श्रीमन्महाराजाश्विराज श्री श्री श्रीमहाराजगीर्वाणयुद्धविक्रम—साहवहादुरसमशेरजाङ्गदेवेषु सदा समर विजयिषु रज्जताथ शर्मणः शुभाशीर्वादपूर्वक पत्रम् जाहाकुशल छों ताहाँ हजूरको कुशल मंगलभया हाओ त्रिपति पालना होला आगे जाहानो समाचार भत्तो छ उप्रान्त जाहानो हाल सुरत हिजो चहाइ पठायाका वितीपत्तले जाहिर भयो हो हालवनारसबाट सांकिला भाइले पठायाका चिठी चहाइ

पठायाको छन् विस्तार हकीगत जाहेर होला पटनाहा कि
निस साहेब थे र पराडिग्लि साहेबै मानिस पठाइ
राष्ट्रान्त्र छन् जो निस्तुक आउलै विति गरि पठाउँला
जाहा गर्ना वाकाज पत्रको तदीर राष्ट्र होसियारि सित
गरिन्या छ. जाहां खिल्को जौ हवाल होला विती गरि
पठाउँदै रहुँला विज्ञ प्रभु त्रिमिति पौष शुदि १२
रोज ५ मोकाम कचीरवा शुभं - - -

श्री

निस्तुक षवर बुझि ल्याउनु भनि गोरखपूरमा
पठायाको ज्ञादार भाक्षणि मेजर दयानिधि पाद्याले
पठायाको षवर - - -

हामि तानसेनबाट गोरखपूर जाँदा हाम्रा सिवाना-
देवी ७ कोस पुँडो वर्षीयामा १२ सवार आई वस्याका
रहाछन् र तिमिहरू केन जाहा आई वस्याका छी भनि
सोडा गोर्खले लट्टा पनि गिरायो बुटवलमा लस्कर पनि
आई रहेछ भन्न्या षवर पुग्दा कसो हो हेरि आउनु भनि
हामी २५ सवारलाई वेलवावाट पठायाको हो १३ सवार-
पछि आउछन् जाहा आई हेर्दा केहि देवेनौ झूटो षवर
गयाको रहेछ भन्न्या र दोस्तिमा यस्तो केन होला भनि
हामिले भन्दा बढिया अन्यौ तेसै हो अब हामि पनि जाउला
भनि सवार हरूले भन्न्या वाहांदेवी मिर हरिया ठानामा
पुग्दा चप्रसिको ज्ञादार संग भेट भयो र उसले पनि बुट-
वलमा लस्कर एक हजार भोटाचा कुकुर आयो भन्दा सुनिल्ल
कसो हो भनि सोध्या र ई कुरा झूटा हुन् भनि हामिले भन्न्यू
गोरखपूरमा पुग्यापछि माहाजन भलाआदमिहरू सित वस्
उठ गरि वातवित् गर्दा अंगेजको पश्चिममा गढ्वइ छ
गोरखपूरको रस्ता गरि १ विवि ३ साहेब के हि लस्कर
षजहना तोपहरू पश्चिम तर्फ जाँदा यस्तो हौरा उठन गयो
ये साल भन्न्या जाहा षड्वड्हन्या देखिदेन जाहा लाठ र
जनेलन् पर्णन गोरा १ पलटन् काला पनि आउछ भन्दन्
भन्न्या कुरा गन्यार लाड गर्नेल पलटन् हरू जाहा आउन्या
रहेछ भन्न्या उनिहरू आयो पछि हामी आउला भनि केहि
दिन् गोरखपूर वस्तु भनि पठायाको रहेछ शुभम् -

श्री देवषार्विद

२

अर्जि-

श्री ५ सकार

१

- - -

जहामता गढ कुमाउको मुष्ट्यार कमिस्नरले सिन-
टन् साहेबसंग र पर्णटको कर्नेल हमल ठि संग भेट
ओस्ताचार गरियो र भयाको विस्तार चरणार्विदको उमेर
मिजाज मवारकर डोटि चौतरा साहेबको कुशल क्षम
वारपारको रैताना वेवस्ता विस्तार समेत सोधनी गन्यो र
जानत भरे निमकको आउंसे भरम् सहीत सोधनी गन्या
वमोजीव जवाव दीन्या काम गरियो फेरि गोर्खा १ को
र अंरेज सर्कारको दोस्तिमा तकावत् पर्वा दानापुरमा १२
पलट पुर्व सुषिम लगायेत् जगाजगामा षवर्दारीको वास्ता
फौज राष्ट्रियो अलमोडामा पनी कपतान् समेत १२५ जबान्
गोलंदाज दाषत भगो गोरा पलटका २ कंपनी र काला
पलट १ अरू थपिन्या छ पश्चीम तर्फ भारी फौजको जमाउ
भयाको अर्थ कावुलको गाडी सुजावल वादसाहको हो इन्हाँ
वजीर होस महमद खाले अंगेजका सल्लामा गाढी सुजाव-
ल वाइसाहलाई नदीदा उस्का उपर लाट साहेबले फौज
बंदी गन्याको हो सो षवर हीरातमा पुग्दा हीरातमा आया-
को ईरानीहरू भागी आ८ना मुलुक ईरानमा गयेछ हीरात
कामरान् वलाहरू अंरेजसंग भील्या अब आया फौज फीरोज-
पुरमा थ. मिन्दु आधा फौज सायमा ली सुजावल समेत बंदई
मंदराजबाट आयाको जंगीलाट कावुल जान्या छन् हाल र
भारी फौज दुवै लाट साहेब सतरुद्र वार फीरोजपुरमा छन् ५
तारीष अथर्वा मंसीरको २ रदीन जादा रणजीतसंग भेटमुलाकात
हुन्या षवर छ भेट मुनाकात भयापछी जंगीलाट फेन साहेब
वेलायेत जाय्या छन् भनी वीस्तार गन्यो र तस्को जवाब
अंरेज सर्कारको अमल्सरीमा छोटावडा कसैको हकु
मारियाको छैन जे॒नकीत् अपना अपना हक्कमा सबै कायेम
छन् सुजावल पनी आपना हक् गाढीमा गाढीनसीन हुन्नू
येस्मा संदेह छैन वाकी गोर्खा १ को र अंरेज सर्कार-
को दोस्तिमा फरक तफावत पन्थाको मलाई याद छैन क्युँ
कि दोटीमा पनी येस्तफावाट येस्तै गल्वा षवर जादा र
झुल्घाट बंद भयाको षवर पुग्दा गोर्खा १ को र
अंरेज सर्कारको नसलन्वाट नसलन् तक्को दीली दोस्ती
भयाको छैदै जो कोही अंरेजको र गोर्खाको लडाइ हुन्छ

भन्न्या येस्ता कुरा वात गर्ली गीरपतार भै जेहेलषानमा जाला भन्न्या उदि मनादी चौतरीया साहेववाट डोटी-लयेन् वजारमा फीयो देखियो सर्फारि दोस्ती मनुष्यसंगको होइनसीरफगादी गादीको दोस्ती हुन्छ गोर्षा । १... तर्फ जगा जगाघाट गैडामा फौज शिथा बढ्चाको छैन साविक बमोजीव फौज तर्फाकीदी छूदैछ दोस्ति पनी कायमै छ कदाचीत् कोही फीतुरती मानीस्ले दोस्तीमा तफावत पारी अरेजको चढाइ भयो भन्दा भर्मकदूर गोर्षा । २... को पहाड जमिन् समेत वेसक लडाइ दीन्यैछ तर येस्ता गल्वा षवरमा वडासाहेवानहरूले सक्चमक् मान्याको हवेन भनी वीस्तार गरियो र ये वात सच् छ तर यो साल गोर्षा वकीलहेरू पूर्व ब्रम्हा पश्चीम राजा रजौटा लाहोर समेत जगा जगामा वदुत आवत् जावत् गर्दा चीठीपत्र समेत दील्लीमा पक्कीदा लाठ साहेवले गोर्षाको चमक् मान्याको छ तसर्थ लाठ गवरनर साहेवको हुकुम वमोजीव ईचीफ

जनेल मेवलाटन् साहेव अरू ४ साहेव सथना ली पूर्व-तर्फ गया वकीली काममा नेपाल सदरमा पनी पुग्न्या छन् मुदा षवर भन्न्या नेपालबाट मालुम हुन्या छ भनी वीस्तार भन्न्यो सौ जाहर होला गरीव् पर्वर ४प्लट काला २ पल्ट गोरा २ पल्ट तुरक सवार जंगी लाठ समेत वंवई मंदराज-बाट कुच गरेछ रस्तामा छ काला गोरा तुरक् स्वर समेत ३० पल्ट र १२ हजार उँट हजार ति हाती २५ सै बंजरा दुवैलाठ समेत सतरुद्राबाट फीरोजपुरमा भेला छन् ईरानी-हेरू हीरातबाट फर्कि आपना मुलुक ईरानमा गया हीरात कामरान् वाला अरेजसंग मील्या सलुक् भयो अब र आधा फौज र सुजावल वादसाह साथमा ली वेवइवाट आउन्या जंगीलाट काबुन जान्या छन् आधा फौज फीरोजपुरमा थामीन्या छ रजजीत सींसंग भेट मुलाकात् भयोपछी जंगीलाट फेन साहेव वेलायत जान्या छ भनी साहेवान्-हेरू बोस्तार गर्छन् काला पट्टका सुवेदार जमादारहेरूका हेरूका जबानीर गल्वा षवरमा भन्न्या २५ हजार पैदल ५० हजार तुरक सवार ७ सौ तोव् जगा जगामा रणजीतसिंहको तयारी छ सींहसंग अवस्थ लडाई जोरीन्छ जो हुन्छ भन्न्या बोली छ जुनावे आली साहेवानहेस्को जवानोर गल्वा षवरको मीजाषादैन अब १०।८ दीनमा जो नीस्तुक बुझी भेला जाहेर गरी पठाउला आउन्दा के हजुरपुर्नुर दीन दुनीका । २... हुन् हुन्छ गरीव् पर्वरसंको नीगाहा रह्या जाला

इतनीमक पर्वदो सेवक चतुर्भुज मल्तको दण्डवत् कुण्ठेसु सेवा ९५ साल पौषवदी ३० रोज ७ अलमोडागु ।

श्रावनसुदि १३ रोजका दिन फूलको पंखा बडोबाटसंग कुतुब साहेवका दर्गाहमा चढाया पंखा चढायाका ब्रतमा लाषजना जती मानिस जमा भयाका थियो शुभम् ।

ब्रीसवीन् साहेव सावन सुदि ३ का दिन जौपूरमा दावित भै रानीजिर महाराजाका बिदमत्मा लाट साहेवको परीता गुजराई हाजिर रह्न्या काम गर्दा राजाबाट साहेवलाई आतरपान दिलाइ विदा दिनु भयो शुभम् ।

लाहोरमा षुसहालर्सिको छोरा मन्यो ।

हिजो बडा साहेवबाट मुन्ना जमादारको जवानी वादशाहका हजूरमा क्या कुरा विति गरी पठाया भन्या जरूरी मुदाको अंगरेजी चिठी ३ मेरा नाउमा पनी कल-कत्ता लण्डन्का निमित्त पनी आइपुगदा कम्तो बुक्षियो भन्न्या अंगरेजी सन १८३९ अगस्त महीनाको ५ तारीषमाह काबुल फत्ये भयो दोस्त महंमद षां भागीगयो उस्का छोरा-हेरू पत्रीया सर्कारको दबल भै शाह शुजाउल् मुलुक गादिमा वस्था यस्कुराको वादशाहबाट वडासाहेवलाई मुवारकबाद भनी पठाउनु भयो शुभम् ।

१६ साल श्रावन सुदि १४ रोज ६ का दिन दिल्ली-बाट लेष्या शुभम् ।

लुध्यानाबाट जनरल मातवरसि थापाले पठायाका विणुद्दत्त पाठक र पदमापति पाठकले कह्याका मुष ज-मानका षवरको फर्द ।

उप्रांत अंगरेजको १२ पल्टन् गोरा षे वरिया विलोचहरूले धुस धाई जलालावादमा पुःयायाको थियो उस्ती विचमा काविलले उता जान दियेन येताबाट उनि जैवरिया हेरू डाकमान्या भया र जलालावादैमा रह्याको छ तेसी लस्करलाई गयाको रसद र अस्वाव गरि दद हज्जार उट लग्याको विचमा डाक् पन्यो र उट् अस्वावको पत्ता केहि पायेन काविलको लडाञ्जि हुँदा ३ लडाञ्जि मध्ये २ लडाञ्जि अक्वरसाले जित्यो तेसी लडाञ्जि हुँदा अक्वरसाला कुम्मा गोली लाग्यो र अंग्रे जले जित्यो उसै बषत अक्वरसा

बललिन भनि बलग् वषागमा गयाको छ जादा षेर ३
 र्मह्न सम्म तेरा मन पर्दो गर वाहादेखि मेरो निसान् कल-
 कत्तामा गाडीला भन्न्या जवाप गन्यो जान्या वेलामा अंग्रे-
 जले दोस् महमदषालाई गढि अंग्रे जको भैरहे छ त लडाङ्गि
 नगर भन्या वेहोरा अकवरषालाई लेबि पठा भयो र दोस्
 महमदषाले आपना छोरालाई लेषदा अकवरषाले तलाई
 जहासम्मको दुष देला बाहिसम्मको दुष म पनि दिन्या छु
 यस कुरामा संदेह मान्नु पर्दैन लडाङ्गि र म हक्स छोडन्ना
 छैन भन्या वेहोरा लेपिपठायो अंजभोली दोभ् महमदषा-
 का ७ छोरा ७ बुहारी बेगम् स्मेत लुध्याना किल्लामा कैद
 छन् दोस् महमदषालाई मसुरि टिपामा लगी राष्याको छ
 फेरि कलकत्ताबाट लाट् आयो ७ पल्टन् गोरा उस्का साथमा
 छ उस्को उर्दि काविलङ्गि म निस त दया हाँकि कुकुर
 विराला रहन पावैन् भन्या उर्दि पठायाको छ लप्तनौका
 नवाफबाट मटूलाई भनि पठायाको ५ पल्टन् सुनपतमा
 छ अमोला रजवन् द लुध्यानाका रजवन ३ र अरू ताहा
 पुडो रह्याका पल्टन्हरू पनि तिनिका साथमा जाँच भनि
 भन्या काविलको बादसाह सुजावललाई अंग्रे जले गदीमा
 राष्या पछि अकवरषाले अब तिनो हिरात सर भयाको छैन
 हिरातमर गन्या कोसल मरौ भन्या र लाठ्मेघडौन र अरू
 ४ साहेव सुजावल स्मेत भित्र गै येकांत गन्या पछि ४ साहेव
 बाहिर आया मेघडौन साहेवलाई तमेचाहि अकवरषाले
 मान्यो अंग्रे ज सबै भाग्या लस्कर पनि अकवरषाले मान्यो
 उसै बबत बादसाह सुजावलले १२ जना गोरा दवाया र
 उसै बातमा अंग्रेज हामिले धधाया पछि तेले केरि गोरा-
 ल्लोग् ददायेस् तलाई पनि मार्छु भन्दा मलाई कैद गरि-
 राष् यू नमार भनि बादसातले भन्दा अकवरषाले नमनि
 तमेचा हाति सुजावललाई मान्यो २ बेगम् कुदिकन मन्या
 ७ बेगम कैद गन्याका छन् काविलमा रह्याना १२ पल्टन्
 उकास्त भनि षान्दारको बाटो गरि अंडा गुड्गुड् आयाको
 हो षान्दारमा लडाङ्गि हुंदा २ लडाङ्गि हारि बाहिवाट
 हम्राको छ औ खिपर भोप्राकोसाथ लदाकमा २४ हजार
 यादा ६ हज्जार घोडालि सर्दार केसरसि लाभसि गै
 लडाङ्गि गन्या झिष्ले जितेछ र बहाबाट केरि भोप्राको
 लस्कर ढेरै आउदा भोप्राको लस्कर ढेरै आयो हाम्रा भन्या
 लस्कर ३० हजार मात्र छ ताहाबाट मदत पठाउँदैनी भन्या हामि
 किर आउच्छै भनि केतुरसि लाभसि गुवाफसिलाई चिठी

लेषता किरंगीलाई मदत दिन भनि गुलाफसि पेसौरमा
 पुर्याको थियो उसे विचमा भोटबाटको चिठि पुग्यो र सेर-
 सिलाई चिठी लेबि आफु पनि फर्कि भोट तरफ मदत
 पठाउन् भनि आयाको छ भन्या षबर कुलदोप् राउतले
 मातवरसि थापालाई लेष्याको थियो भनि कह्या शुभं—

श्री शिवजी

१०

अंगरेजको र बलुचिहरूको दुइ घडीसमं लडाइ
 हुंदा अंगरेजहरूलाई बलुचिहरूले जिति लपेटी त्याउदा
 अंगरेजहरू फेरी अडीकन लडाक बलुचीहरू बढन् सकेनन्
 फेरी ताँहाबाट बलुचिहरू फर्की पहाडमा गै बस्या अंग-
 रेजी भारी फौज पनि ताँहि पुग्यो अंगरेजी फौज सेस्तानका
 नवापका राजधानीमा पुग्दा मुगलहरूले भारी लडाई गन्या
 अंगरेजी फौजको मालिक मेघनाटन् साहेव बहादुरले
 तोप्खाना जमा गराई क्यर गर्न लगाउदा मुगलहरू ढेरै
 मारिया व की रह्याका सबै भाग्या सुजावल् मुलुक
 बादशाह सेस्तानका तप्तमा बस्या बडो उत्सव गन्या यो
 पराक्रम मेघनाटन् साहेवको हो. यो मेघनाट नामा राक्ष-
 सेन्द्रको अवतार हो, यो बचन *** १० *** को मंथान
 भैवर तंत्रमा छ... १४ ..

नजिमःबादबाट आयाका षबर—

रंजितसिले १२ वर्षको मेला छ म हरिद्वार आउँछु
 भनि किरंगिलाई लेषी पठायो बढिया हो १२ हजार
 लस्कर लि आउनु भनि जवाव जादा मेरा साथमा ३
 लाज सवार छ सबै हिँडछन् मुमलमान् कोहि छैन सबै
 नोहावन आउन्या छन् भनि जवाव आउदा अंगरेजको
 फौज आगरा भरथपुर तिर रह्याको र कानपूरगैल्ह पूर्व-
 तिरको पल्टन पनि लोध्यानामा जमा हुन लागी रहेछ
 रंजितसिंहको पनि सदा कुवर्ं आफना देवानको छोरा
 समेत ५० हजार सबै लोध्यानाको नजिक फुटोट भन्याका
 जग्मा आई रहेछ भरथपुरको नजीकको कमोनिका
 गढिको मुसलमान १ सर्दार थियो आफना लस्कर लि
 रंजितसि छेउ गैरहेछ रंजितसि भन्या अँवरसमा छन्
 शुभ—

श्रीपातस्याह सिराजुदीन महमद वहादुरश्याह लालहिले दिल्लीके मैं विराज है मिर्जा मुगलवेगपांन दीपग नवाव मुष्टार है श्री हुलसन साहब कसोन दरवाजौ किलेका बन्दोवस्त रष्टाहै २ अक्षर अलकाव नवाव है डरवाद सुवा दक्षिण कुनुसको नम्रतसि ज्यादा सुवेमै लिखेथे सो विन परवानगी श्री लाट गवरनर जनरलको जारी नहो महा सरफराजी पथ पढ़ा है ॥ और साहबान अंगरेजकी मर्जी वदस्तूर करीम रखनेकी २५ हजार रुपया महीना इजाफा दे है परंतु पातश्याह इनिकी के ती बार्ता जिसमें मान नहीं रहता सो मनजूर नहीं करमाते हैं ॥ और नवाव मिर्जापुत्र मुष्टार कर श्री श्याह जाहर वली अहद वडे पुत्र जो युवराज्य है तिनकी सरकारका मुष्टार भया ६० हजार रुपया सालकी आमदनी मैं बच्च ३६ हजार सालका २४ की जमां करनेकी लिखदी थी सो सर्व पर्च किया ११ हजार बढ़ती न्युग कर्ज कीवा सो वली अहद बफर भया निज लक्वध्यात युष्टार किना नवाव मिर्जा हष्टाते आपसमै श्याहजादेके नौकरी तै मारपीट करी और अंगरेज के फिराद करी निशाज अली उसनु पाध्याय बुर्जेरे ७ बजे नौकरौं पूयाहजा देके कवन्ध करारा अबरकंद फैकी वस्ती लगरही है किरंगी इन साफ होया और श्री लाटसम लेतै बहनां भग्नी युत गुरुकोट ४० को सहै गये है मर्जी तारनसाहब सिकन्द कीवेहै इस पर्वत परि किरंगी गौमुख सिदाय काला आदभी किसी भाँति किसीकी जागा राज्यका नरहै

जैपुरमै श्री रावन दैरीसाल नाथा वतमुष्टार था सो मांदगी रागतै काल किया मरा अबराजा छांटा रानी परिवसिलक्षण तिह मुष्टार पुत्र है अजमेरका साहब आये पैमुष नारी किसीको दैरीगी

महाराज मानसिंहजी जोधपुरके किलेपै है पुरुष मुष्टीं देष्टे हैं महलमैंही रहते हैं राज्यकार्य जोगी भीमनाथ करेहै प्रागनाथ पुत्र मुष्टार निज राज जोधपुरका लुटैहै अजमेरके साहब लिखा है जो उक्ते १० लाष तुमपर वाकी मामले किया फौज पर्च कंपनीके चढ़े हैं सो देवो और निज देश प्रजाका स्वचक्र परिचक्र तौ भय मेटो वंदोवस्त करो हीलिखो जो फौज कंपनीको वंदोवस्त कर सिध्येमहाराज छुणकोजी

गुवालेर मैं मादेथे अंव धोडा फावदा है राजा कांसीका मरा किरंगीकी मर्जी तै भाइनुसका राजा भया साहब वर्दवान के १ उहाँके राजा कुंवारत वे अदवीके कैद किया रोजा कम्मसिंह घटपलालावाला सैफावाद ३ कोस पटया लेतेहै कंपूर सिह सदारिके कैद किया पांच लाष रु डंक मांगैहै और वकील कंपूरसि घमारकि रंगीके मुलुकमै आया है इसी भागने के अंदेसे तै टिकाजी बड़पुत्र परिके पत्नी रषी फेरि उठाइली

श्री महाराज रणजीत सिंह सिवसाहब अमुतरस सेती अदीना नगर पहुंचे अर्जी फकीर अजी जुहीनकी आई जो लाद स हज १००। रु रिसाले सरकार के कुंभी इनाम दिये हैं परदा ॥ मिश्र रूपलालकार दार डवावेके नाम गया जो सोटी नंदपुरमा माषोवानका बन्दोवस्त करना और ५ पांचको हाँ परमेघटण साहब वैट आहकी महिमा दारी कुंहस इक सतलुज के सर्व त्यारी रथनी अजि हुइ जो कंदारवाले और सालुषानके वालिके केला से के किलेवा लौस्तूरानन्ही फौज हटावनै वास्त अद्दहस्तमाँदुवाथा सो झुलेषमै दोनो थोक लडे रात् सभै बड़ लोग मरि गराजधमी भराजो कौलनामा टूटगया दानों धिराँ तौंदीवाँन दीनाँ-नाँ अर्जि हरी जो इसी सराहके बकील आपके पास आदते हैं हुक्मदिया जो इहो कूचगी फौजकी कवायद दिष्टाइ जीजीवाल सजीकी फौज कुंदेप चंगी जानै और ५०। रु रोजी नोदिवान कृष्णलाल दिल्लीके कौं करे १९ जेउडुं भेगलाठण साहब इसीकुर्क साहब डाकतरसाहब वैट साहब बुर्गर ८ त ९ साहब समलेसेकवीरजी बुर्गरकी साथ अदीनां नगर पास पहुंचे मिश्र रूपलाल बर्गर कारदार जो इस तरक सतलुजके ऐउहाँ हुक्म सरकार तै २५०। रु रोज हरमुकाममै साहब्राँकुं औरयेहो ही फकीरजी होरों कुं सर्व ५००। रु रोज भरा १० मजल ताइ अदीना नगर तकदिये और धासई धन रसद आदि सर्वहाजर करी साहब तालव पुरु हिं जेरी ७ कोस अदीना नगरमै पूर्वतरफ आरा सरकारनै कवर सेरसिंह सर्वजलू सतै लहनां स्वंवपनीठीयान्नासि दो वालिया राजा सु चेतसिंहका वेटा इस्तक वाल साम्हीले अनेकुं भेजे सावसव जाइनुहो तै मिले राजा सुवेत सिह २५०। रु वैट साहबके तिरपेर सेवारे और कवर शेरसिंह नै ५००। रु मेघलाठणसिरतै

अरु दो कुल हनौं सिंधु २ दोकमाँ नाँ दीहों इहों सर्वकृं अदीना नगर सरकार डेरे पासनु तारा देरा कराया १००० हजार ११ आदाजतो पछुरीं बुतकी स्वर्णी ५२ घडे मिठाइके थे ज्याकत सरकारसें मे वे विनानाय मिश्र सुधाँसाहबों कुं ज्याकतमिजमाँती फकीरजीदी दीनानाय मिश्र वेलीराम पहुंचाइ और ईदनछास मैदां अडकुहरू डोंके बुर्गेरै सामान रसद दीही २ को पनी १ रिसाला सवारोंका २ नो बाँसाहबों की साथ है और सिंह साहब मर्वदर वारियोंकुं हुकम दिया वसंती पोसाक जडाकु गहणेनुमदा सर्वपहरिके दरवारमै आवना २० जेठ प्रविष्टकीकुं राजा सुवेत सिंह अजीत सिंह नुरम सेर सिंघ मिश्र वेलीराम कुं साहबोंकुं दरवारमै लावनेका हुकम दिया सो वेजाय इहोंकुं हाथों पौररि चढाइ जलूससे तीला राज दिवाग केदार पहुंचेत दि राजा ध्यानसिंह और धन्नासिंहमलवई साम्हे होकर मिले फिरि सरकार और हीरास्यंघ २ त ३

पैड कदम उठकर वगल गीर मिलैवाराँदी मैं सर्व साहबों कुल्पे स्वर्णकुरसि निपरि बैठाये मेघनाटन साहब २ त ३ घोडे भीनाकारीके जीन सुधाँ २ तम चेदस्तें डाक हीरोंके १ तरवार मूठक वजा जडाकु १ कंठी वडे मोती धुग्धुगी उमदा जडाकुसुधाँ १ मूर्ति लाटजी स हव फिरंगी गवर-नरकीका गद कै कु परिचीती हुइ घलीता षतनजर किया सरकार नै ५०० रु मेघनाटन के २५० । वैड साहवेंके सिर तैं तसडक करवरि ३ घडी बार्ता दोस्तीकी वाहाल शमलेकी सर्व हिदुस्थान विलायतौकी और कौञ्ज महम्मद अली श्याहका जारई रानीका जो हिरातसे लड़ै है भई फेरि ११ आवाज तोन अंगरेजी की और २१ अवाज तोप सिष्पोंकी सर मुलाकात की बुसी की भइ और षवर अमृत सर्की सेंजाँनी जो तोपषानाँ लहणाँ सिंहके मैं अग्नि लगी ५ त ६ मनुष जलगये साहब सबार होकर निज डेरे गये बुभी हर्ष भया भाँति मुलाधात हुइ है ।